

स्यात्काञ्जिकन्तु २२सौवीर २३भारनालं २४तु दोषकत । काञ्जिकं शिशिरस्पर्शं पाचनं रोचनं लघु । तुषोदकं यवै-
रामं सतुषैः सकलैः कतम् । सौवीरकं कतन्त्वामैः पक्वैर्वा
निस्तुषैर्यवैः । सर्वैरेरैरसाहं २५स्यात् सौवीरकमिति
काचित् । तुषाम्बु दीपनं हृद्यं पाण्डु कृमिगदापहम् ।
सौवीरकं ग्रहणशोनाशनं भेदि दीपनम् । धान्याह्म २५
भ्यान्ययोनित्वात्प्रीणनं लघु दीपनम् । स्पर्शदाहकरं
पानात्पाचनं ह्लेघनाशनम् । गण्डूषाम्बुखवैरसदौर्गन्ध्य-
कफकलनम्” । ऐच्चवस्य द्वैविध्यमाह भाष्यम् “इच्चोः पक्वैः
रसैः सिद्धः सीधुः पक्करसश्च सः । आमैस्त्रैरेव यः सीधुः
स च शीतरसः स्मृतः” इति । इच्चः काशमूलं तस्येदम्
अण् । इकाशमूलावयवभूते स्त्रियां ङीप् । इच्चुः इच्चुपत्वा-
कारः अस्यस्य अण् । इच्चुपत्वाकारे च स्त्रियां ङीप् ।
“ऐच्चयौ विष्टती” कात्या० ८, १, १४, “विष्टती ऐच्चयौ
काशमूलावयवभूते अत्र भवतः “काशमयः प्रस्तरः काश-
मूलमये विष्टती” शाखान्तरीयवाक्यशेषात्” कर्कः ।
अधिकरणमालायां “बर्हिःप्रस्तरयोवन्तराले तिर्यक्-
प्रसार्यमाणौ दर्भौ विष्टती ते अत्र इच्चुपत्वरूपे स्याता
मिति” भाष्यः । तेनात्र ऐच्चव्यशब्दकल्पनं प्रामादि-
कम् । “द्वीपकलशं वायव्यानिधुकार्थमयान् परिधीना-
श्रवालं प्रस्तरसैच्चयौ विष्टती तद्बर्हिरुपसंनद्धं भवति”
शत० ब्रा० ३, ६, ३, १०,

ऐच्चुक त्वि० इच्चौ साधु गुडा० ठञ् । इच्चुसाधुनि चेत्तादौ
इच्चं भारभूतं वहति आवहति वा ठञ् । इभारभूतेष्वा-
वाहके रतदावाहके च । इच्चवःसन्ध्यां नडादि० क
कुक् च । इच्चुकीया भूमिस्तस्यां भवः अण् विल्लकादि०
कृमातस्य लुक् । ऐच्चुक । तादृशभूमिभवे त्वि० ।

ऐच्चुभारिक त्वि० इच्चुभारं वहत्यावहति वा ठञ् । इच्चु
इवाहके रतदावाहके च ।

ऐच्चाक पु० इच्चाकोर्गोत्तापत्यम् अण् नि० । इच्छर्यवंशे नृपे
बहुषु अणोलुक् । “इच्छाकूष्णं उरापेऽथे त्वदधीनाह
चिद्वयः” रघुः । इच्छाकोरयं जनपदः । ऐच्चाक रतद्रा-
जके जनपदे च बहुषु लुक् । तत्र भवः कोपधत्वात् अण्
ऐच्चाक तज्जनपदभवे बहुषु लुक् । कविन् लुक् । “ऐ-
च्चाकेषु च मैथिलेषु च फलन्यस्स कनद्याशिषः” इति
सुरादिः । “ऐच्चाकं पुरुषव्याघ्रमतिमानुपविक्रमम्” भा०
शा० २६७० । “विशङ्कुर्वन्नु भिर्भक्त ऐच्चाकः प्रीति-
पूर्वकम् भा० अडु० ३७० । अत्र ऐच्चाकुरितिपाठस्तु

आर्षत्वात् साधुः [इच्छुदोद्यत्फले (जिआयुती)
ऐच्छुद न० इच्छुद्याः फलम् फले अण् तस्य लक्षा० न लुक् ।
ऐच्छिक त्वि० इच्छया निर्घत्तः ठञ् । इच्छया कृते स्त्रियां ङीप्
ऐड पु० इडाशब्दोऽस्यत्वानुवाकेऽध्याये वा विभुक्ता० अण् ।
इडाशब्दयुक्ते इध्याये २ अनुवाके च एडखेदम् अण् ।
इमेषसम्बन्धिनि त्वि० स्त्रियां ङीप् । इडा+अपत्ये शिवा०
अण् । इडापत्ये पुहुरवसि पु० ।

ऐडक पुंस्त्री एडक एव स्वार्येऽण् । इमेपाकारे दक्षिणापथ-
प्रसिद्धे पशुभेदे “त्वयो वा पशवोऽमेध्यादुर्धराह ऐडकः
श्वा च” शत० ब्रा० १२, ४, ६, ४ । एडकखेदम् अण् तत्-
संबन्धिनि त्वि० एडकशब्दे उदा० ।

ऐड(ल)विड(ल) पु० इड(ल) विडा(ला) या अपत्यम् “अह-
द्वाधो नदीमानुधीभ्य स्तज्ञामिकाभ्यः” पा० ढकोऽपवादः
अण् उलयोरेकत्वस्मरणात् उभयत्र अन्यतरतो वा
उस्य लो वा । कुवेरे । “तस्य प्रीतेन मनसा तान् दत्त्वे
उविडस्ततः” भाग० ४, १२, ८ ।

ऐडिडिडिड पु० सूत्र्यवंशे क्षतियभेदे “नारीकवच इत्युक्तो निःक्षले
मूलकोऽभवत् । ततोदशरथः पुत्रस्तस्मादिडिडिडिडस्ततः”
भाग० ६, ६, ३२ । सूत्र्यवंशवर्षणे ।

ऐण त्वि० ऐणस्य कृष्णस्वभेदम् अण् । कृष्णमृगचर्मादौ ।
ऐणशब्दे उदा० । [ऐणोपचनदेशभवे ।

ऐणोपचन त्वि० ऐणोपचनदेशे भवः छाभावपक्षे अण् ।

ऐणोय त्वि० ऐणया इदम् ढक् । कृष्णमृगचर्मादौ “ऐणोयरीर-
वाजानि अजिनानि” गोभि० । २ रतिबन्धभेदे हेम० ।

ऐतर त्वि० इतरस्यादूरभवादौ सङ्ख्यादि० चतरय्याम् अण् ।
इतरादूरभवदेशतत्सन्निहणदेशादौ ।

ऐतरेय न० इतरस्य तन्नाम्न ऋषेरपत्यम् शुभ्रा० ढक् । इ-
तरर्षेरपत्ये । “महिदायः ऐतरेयः क्षवि तेन प्रोक्तम्
उ० अण् । २ आरण्यकादि व्रताख्यापके ऋग्वेदीयब्राह्म-
णभेदे “ऐतरेयञ्च छान्दोग्यं वृहदारण्यकं दश” इत्युक्ते
तदीये इउपनिषद्भेदे इवेदशाखाभेदे च तदधोयते इति ।
ऐतरेयैर्नु तदध्ये तेषु “अन्तरेण हविषो विष्णु सुपां-
श्वैतरेयिणः” आश्व० श्रौ० १, ३, १२ “अग्नीषोमानेवभि-
ल्लैतरेयिणः ३, ६, ३ । एकाहंश्चैतरेयिणः” १०, १, १३ ।

ऐतिकायन पुंस्त्री इतिकस्यर्षेर्गोत्तापत्यं नडादि० फक् ।
इतिकर्षेर्गोत्तापत्ये । अनन्तरापत्ये तु इञ् । ऐतिकिरिति
ऐतिशायन पुंस्त्री ऐतिकवत् । इतिशर्षेर्गोत्तापत्ये ।
ऐतिहासिक त्वि० इतिहासादागतः इतिहासं वेच्यधीते वा